

Du lytter til Sara og Monopolet podcast.
I Monopolet er Jesper Bens og Josefine Højt, Christian Bunde og Ivan.
Han skrev Sara og Monopolet. Jeg håber ikke, jeg kan hjælpe mig.
Jeg er så træt af kedelig vaniljeis.
Fåde jeg selv og min bedre halvdel elsker is.
Der er forskellige holdninger til, hvor ofte vi skal have is,
men det har jeg hørt normalt efter 20 år.
Mit problem består i, at vi ikke har samme eventyrløst
i forhold til at prøve nye former for is.
Jeg har slet ikke noget mod vaniljeis, men min hustru vil kun have vaniljeis.
Det gør ingen gang noget for hende, hvis det er den billige uden vanilje,
den der slet ikke smager noget.
Det er mod, så synes jeg is nogen gange. Bare nogen gange.
Godt må være en lækker og måske en mindre sønneful omgang.
En lækker omgang is med rom, sjokoladesorg,
så måske en 50-nye anser og knas, som man virkelig kan mærke.
Men vaniljeisen er altså svær at få vedbedet op hende.
Hvis solmåne og stjerner en sjælningang står helt korrekt
i forhold til at prøve noget helt ekstraordinært,
så kan det forekomme at min hustru foreslår, at vi tager isen ud i køknet.
Men det skal stadig være den med vanilje.
Jeg har både forsøgt at tale med min bedre halvdel,
skrive det til hende og selv forsøgt at finde noget andet is frem,
men ingen af delene har virket udfaldet af altid i alle tilfælde.
Er det enten slås hen som en sjov idé, eller er det ender med,
det kunne der også være lækkert at prøve,
hvilket er efterhånden at få noget ud af betyder, når der er to sønder i en uge.
Så kære, Monapol, hvordan i alverden får jeg introduceret en ny slags is
med vaniljehilsen i i vand?
Ja, meget glad for det spørgsmål der.
Jeg har spekuleret en del enge over.
Mest sluttet dilemma.
Jeg tænker, taler vi is her.
Eller...
Hvad tænker du, Jozsefine?
Vi skriver et andet dilemma på.
Det er den sang, du er i, i vandet har.
Blå kugler.
Altså, spil den der kubret.
Den er en is med, så får jeg.
Blå, kan de flaske is med, når du...
Okay.
Du har elsket dilemmaet, Jozsefine.
Jeg har kun været her et par gange herinde i Monapol.

Det er smukt, spørgsmål. Det er spændende.
Jeg skulle ikke knive mig heroppe.
Hvad...
Jeg tror, jeg skal købe det selv.
Jeg tror, jeg skal købe noget is selv.
Noget is ud i byen.
Altså, is ud. Altså, spise is ud i byen.
Nej, nej, jeg så købe det med jer.
Hold det ind.
Altså, hvad mener du med det?
Hvad mener du med det, Jesper?
Jeg tror, at man bliver nok nødt til selv at tage selv...
Jeg skal sige, at jeg tager boksene selv til at boksene af.
Jeg forstår ikke, at jeg ikke er vant at møde dig.
Jeg har ikke ens en ærgerlig bort gæde, vi har lige.
Kom, Christian.
Okay, nej.
Hvis vi anser, at det her er ren farskandarmis.
Og det synes jeg, vi skal gøre.
Så jeg forstår ikke, hvad det er for et mærkeligt is i en bargo, der er hjemme ved dem.
Altså, sådan...
Hvorfor det er, at der kun kan passere en bøtte med én slags is gennem hoddøren?
Altså, om det er sådan en vampyreregul. Jeg forstår, at du skal lide det ikke.
Vi bor...
Min hosedag, jeg bor meget tæt på det rigtige godt is, så vi spiser relativt meget is.
Vi kan heller ikke lide den samme slags is.
Det, vi gør er, og det her bliver vildt kontroverseret,
det er, vi kører flere forskellige slags is, som vi i hveres er godt kan lide.
Og så smagerer vi lidt ved hinanden, og så er der nogle af dem,
dem kan vi godt bække til at lide, så kører vi den nogle gange ellers igen.
Og ellers så spiser man de slags is, man bare synes, man er godt.
Det, hvis man anter det her, det handler helt boks stavltalt om is.
Hvis nu er det...
Det ikke gør det.
Vanilleis er synonym for sex.
Hvad vil du så se?
Så, vi er...
Vil du så holde fast i, at I kører noget forskellige slags is, som is mere?
Nej, fordi det, man skal passe på med at købe den slags is ude i byen,
er med den tryk, at der bare går ud og hente det.
Der tror jeg, at man måske skal sætte sig ned og sige,
om det ikke var tid til at introducere nuke.
Den vej, det er skibt.
Nej, hvor skal vi ikke det?

Men det er jo det, det lyder som om Ivan har forsøgt.
Jeg synes ikke, at der er nogen tvivl om, at Ivan har forsøgt at introducere is på alle tænkelige måder igennem 20 år.
Jeg får egentlig lyst til at sige, at det er godt gået i 20 år, at de har kunne bes Vanilleis sammen, inden de nu er begyndt.
Måske, at de skal finde nogle vej.
Og så skal vi også spåve at Vanilleis, at der er bare de, vi er sammen, og forstætte vores hudsul. Det er også godt.
Alt det, det er.
Er der en grund til det, den gør det jo?
Ja, og det er jo også det grundsten i det, kan man sige.
Og, ej, hun bliver selvfølgelig lidt med.
Lille besmol.
Og hvordan får Ivan hen til det?
Det ved jeg ikke.
Hvad jeg siger, vi skal huske på at være spredende.
Vi skal også huske lidt guf.
Når man vil tage nogle små skridt, men også være bevidst om, at det skal komme fra ham.
Tror jeg. Sige, okay, det er ham, der skridt drivet den her.
Det er en løs, der udspringer fra ham af.
Så der ligger måske lidt stor arbejde på andre skulder, men små skridt kan det jo være, man sådan stille og roligt kan få masseret.
Nogle små ændringer i den her vej.
Man behøver ikke springen direkte til rommet år senere.
Nej, jeg synes også, det er en kæmpe spring.
Fællerhås spring.
Eller 50 nye anser og knas, som man virkelig kan mærke.
Hvad siger I?
Den, den rækker.
Ja.
Altså, så er det virkelig, at Ivan skal bare introducere.
De her ting sørger for, at de forskellige nye anser er tilgængelige.
Bevæger sig.
Måske er der sådan mere stræk til at tælle.
Altså, hvor der lige er lidt chokolade, ved en lille anser at sige.
Spare lige en lille smule, hvor der sker noget andet.
Og så bare insisterer på det som en mulighed hele tiden.
Hvad hvis nu man siger til, hvad hedder hun?
Ved vi, hvad er I vans koget?
Ivan kogen, at kan du komme med noget andet is med en lille?
En eller anden lille ting.
Det virker som om, at I faktisk anfælder dig en eller anden måde.
Ivan gør det her på, hvor han er lidt skæv på den.

Altså, som om han forventer at huske med noget andet is.
Han er jo kilometer foran hende i tanke og i lille.
Hvilken lyst i, hvad han ser for sig.
Og det er jo ikke der, man starter.
Han skal tilbage hende til hende.
Ja, så det skal han nok sandsynligt lille sig.
Det er lidt den lille, og det er derfor, der kommer vanillis på bordet.
Det er fordi, at det er nu slag, hvor du lige kan slække følgen med.
Okay, så det er det, og han bare starter ved stræk til at tælle af en?
Ja, det tror jeg.
Så i princippet er han vanillis.
Men hvor der bare lige er lidt chokolade i?
Ja.
Og det kan de fleste lide.
Er vi enig om det?
Ja.
Så det er jo et godt sted at starte.
Det synes jeg faktisk, at vi klarer.
Nej, det er flot det her.
Vi holde det så godt.
Jeg synes, vi klarer det simpelthen, så er det virkelig godt det her.
Jeg er meget imponeret over det.
Sådan en ordelig varfel, så kan jeg det.
Ja.
Tusind tak.
Men kunne man ikke have skjort det normalt?
Nå, det kunne man ikke.
Kunne du godt tænke dig at lytte til bare et dilemma mere?
Eller nej?
Så skal du bare over i appen Dialud.
Der kan du lytte til resten af den her episode.
Og alle de nye episoder er Sara Monopole.
Vi lytter svad.